

Sygn. akt IV RC 200/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 października 2015r.

Sąd Rejonowy Gdańsk - Południe w Gdańsku IV Wydział Rodzinny i Nieletnich w składzie :

Przewodniczący SSR Agnieszka Kubica

Protokolant Weronika Potorska

po rozpoznaniu w dniu 07 października 2015r. w Gdańsku

na rozprawie

sprawy z powództwa B. G.

przeciwko małoletnim V. G. i J. G.

zastępowanym przez matkę A. G.

o obniżenie alimentów

I. Oddala powództwo;

II. Kosztami procesu w kwocie 660 (sześćset sześćdziesiąt) zł obciąża powoda B. G. uznając za uiszczone.

na oryginale właściwy podpis

Sygn. akt IV RC 200/15

UZASADNIENIE

W dniu 12 marca 2015 roku B. G. wniósł pozew przeciwko swoim małoletnim dzieciom V. i J. G. reprezentowanym przez przedstawicielkę ustawową A. G. domagając się obniżenia alimentów na rzecz małoletniego J. G. do kwoty 300 zł miesięcznie oraz obniżenia alimentów na rzecz małoletniej V. G. do kwoty 200 zł miesięcznie. Wraz z pozwem wniesiono o udzielenie zabezpieczenia poprzez obniżenie alimentów w kwocie 900 zł miesięcznie płatnych na rzecz małoletniego J. G. do kwoty 400 zł miesięcznie oraz obniżenie alimentów w kwocie 700 zł miesięcznie płatnych na rzecz małoletniej V. G. do kwoty 300 zł miesięcznie.

W uzasadnieniu powód wskazał, że wyrokiem Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 10 grudnia 2009 roku zasądzone od B. G. alimenty na rzecz małoletniego D. G. (obecnie pełnoletniego) w wysokości 900 zł miesięcznie, małoletniego J. G. w wysokości 900 zł miesięcznie oraz małoletniej V. G. w wysokości 700 zł miesięcznie. Powód wskazał, że od daty uprawomocnienia się w/w wyroku nastąpiło znaczne pogorszenie się zarobkowych możliwości powoda. W dniu 17 kwietnia 2014 roku powód otrzymał wypowiedzenie umowy o świadczenie usług, na podstawie której osiągał zarobki rzędu 20 tys. zł miesięcznie. Następnie powód przez dwa miesiące nie pracował. Od sierpnia 2014 roku powód otrzymuje wynagrodzenie w wysokości 4 tys. zł miesięcznie. Powód podał, że zamieszkuje z M. R., z którą ma 4 letniego syna N. G.. Partnerka powoda otrzymuje wynagrodzenie w wysokości 1650 zł netto. Powód ocenił swoje koszty utrzymania na kwotę 6 tys. zł, na co składają się czynsz za mieszkanie w Z. – 632,05 zł, czynsz za mieszkanie w G. – 347,04 zł, ogrzewanie mieszkania w Z. – 3.609,59 zł (rocznie), prąd w mieszkaniu w Z. – 188,18 zł, prąd w mieszkaniu w G. – 80 zł, kredyt mieszkaniowy – 357,42 EUR, wyżywienie 3 osobowej rodziny – 1.500 zł, dojazd do G. – 600 zł,

utrzymanie samochodu – 500 zł, odzież, środki higieniczne – 300 zł, leczenie – 300 zł. Jak wskazano w uzasadnieniu powód posiada oszczędności w wysokości 10 tys. zł. /k.2-5/

Postanowieniem z dnia 19 marca 2015 roku Sąd oddalił wniosek powoda B. G. z dnia 12 marca 2015 roku o udzielenie zabezpieczenia roszczenia na czas trwania postępowania. /k.75-77/

W dniu 9 czerwca 2015 roku powód B. G. złożył kolejny wniosek o udzielenia zabezpieczenia poprzez obniżenie alimentów w kwocie 900 zł miesięcznie płatnych na rzecz małoletniego J. G. do kwoty 300 zł miesięcznie oraz obniżenie alimentów w kwocie 700 zł miesięcznie płatnych na rzecz małoletniej V. G. do kwoty 200 zł miesięcznie. /k.123-124/

Postanowieniem z dnia 10 lipca 2015 roku Sąd oddalił wniosek B. G. z dnia 9 czerwca 2015 roku o udzielenia zabezpieczenia roszczenia na czas trwania postępowania. /k.200-202/

W odpowiedzi na pozew przedstawicielka ustawowa pozwanych A. G. wniosła o oddalenie powództwa w całości.

W uzasadnieniu podano, że powód B. G. otrzymał od A. G. w 2013 roku 90 tys. zł oraz mieszkanie w P. o wartości 110 tys. zł z tytułu podziału majątku. Powód sprzedał mieszkanie w P., w związku czym dysponował kwotą 200 tys. zł. Według wskazań matki pozwanych powód mieszka na co dzień w Z., mieszkanie w G. zaś stoi puste. Pieniądze otrzymane po podziale majątku stron A. G. sukcesywnie dokłada do bieżących wydatków, w związku z czym oszczędności ulegają zmniejszeniu. Powód nie wykonuje kontaktów z małoletnimi w ustalony sposób. Do syna J. powód przyjeżdża raz w miesiącu. Małoletniej V. powód nie zabiera na kontakty. A. G. wskazała, że ma problemy zdrowotne w postaci żylaków, których usunięcie jest kosztowne. Przedstawicielka ustawowa pozwanych podważyła wysokość podanych przez powoda kosztów utrzymania takich jak opłaty za prąd czy ogrzewanie. A. G. podała, że oprócz oficjalnej pensji powód otrzymywał kwoty rzędu 10 tys. zł z tytułu delegacji. Matka pozwanych wskazała, że z prowadzonej działalności gospodarczej osiąga dochód w wysokości 2200-2500 zł miesięcznie. Ponadto otrzymuje wynagrodzenie z rady nadzorczej, które przysługuje jej do czerwca 2016 roku. W odpowiedzi na pozew A. G. wskazała także swoje koszty utrzymania. /k. 127-128/

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

B. G. i A. G. zawarli związek małżeński w dniu 12 czerwca 1994 roku. Ze związku tego pochodzą D. G. urodzony (...), J. G. urodzony (...) oraz V. G. urodzona (...).

Sąd Okręgowy w Gdańsku wyrokiem z dnia 10 grudnia 2009 roku sygn. II C 305/09 związek małżeński zawarty pomiędzy B. G. i A. G. rozwiązał przez rozwód. Władzę rodzicielską nad małoletnimi dziećmi powierzył obojgu rodzicom ustalając miejsce pobytu dzieci przy matce. Kosztami utrzymania i wychowania małoletnich dzieci stron Sąd obciążył oboje rodziców i z tego tytułu zobowiązał B. G. dołożenia na utrzymanie małoletniego D. G. kwoty 900 zł miesięcznie, małoletniego J. G. kwoty 900 zł miesięcznie oraz małoletniej V. G. kwoty 700 zł miesięcznie. Pozostałymi kosztami utrzymania i wychowania małoletnich dzieci obciążono A. G..

W dacie orzekania przez Sąd Okręgowy małoletni J. miał 8 lat, zaś małoletnia V. ukończyła wówczas pierwszy rok życia. Małoletni D. i J. uczęszczali na zajęcia z tańca. Ponadto brali też udział w zajęciach z hokeja na lodzie. Małoletni J. uczęszczał do szkoły prywatnej. Miesięczny koszt w tytułu samego chesnego wynosił 750 zł. V. G. nie uczęszczała do żłobka, zajmowała się nią opiekunka, której płacono 1200 zł miesięcznie.

Matka małoletnich A. G. prowadziła wówczas działalność finansową, zajmowała się udzielaniem kredytów, uzyskiwała dochód w wysokości około 3000 zł miesięcznie. Posiadała wówczas dwa mieszkania zakupione na kredyt. Jedno z nich zajmowała wraz z małoletnimi, drugie zaś wynajmowała.

Powód B. G. deklaruje, że zarabia ok. 8 tys. zł brutto. Zamieszkiwał sam w wynajętym mieszkaniu. Zamierzał dokonać zakupu mieszkania, zaciągnął na ten cel kredyt w banku. Powód chorował na łuszczycę i ponosił koszty z tym związane, około 400 zł miesięcznie.

(**Dowód** : - odpis skrócony aktu małżeństwa k. 4 akt II C 305/09 Sądu

Okręgowego w Gdańsku,

- odpis skrócony aktu urodzenia k. 5-7 akt II C 305/09 Sądu Okręgowego w Gdańsku,

- przesłuchanie stron k. 130-134 akt II C 305/09 Sądu Okręgowego w Gdańsku,

- wyrok Sądu Okręgowego w Gdańsku k. 135-136 akt II C 305/09;)

Powód B. G. ma obecnie 46 lat. Z wykształcenia jest magistrem wychowania fizycznego ze specjalnością trener piłki nożnej. W latach 2009 -2013 powód był zatrudniony na podstawie umowy o pracę. W okresie od 1 grudnia 2013 roku do 17 kwietnia 2014 roku powód z tytułu umowy o świadczenie usług otrzymywał wynagrodzenie w wysokości ok. 20 tys. zł miesięcznie. Umowa ta została wypowiedziana i powód przez dwa miesiące pozostawał bez pracy. Od sierpnia 2014 roku powód prowadzi własną działalność gospodarczą. Działalność zawieszona była w okresie od marca do maja 2015 roku. W toku postępowania powód wznowił działalność, w ramach której realizuje zlecenia klientów. Obecnie powód osiąga wynagrodzenie w wysokości około 4000 zł miesięcznie netto, stan ten utrzymuje się od sierpnia 2014 roku.

Powód związany jest z M. R., która pracuje, zarabia 2200 zł brutto miesięcznie. Ze związku tego pochodzi małoletni N. G..

B. G. otrzymał od A. G. w 2014 roku 90 tys. zł oraz mieszkanie w P. o wartości 110 tys. zł z tytułu podziału majątku – stosownie do postanowienia Sądu rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 06.11.2013r. sygn. XIINs 790/11. Mieszkanie w P. powód sprzedał pod koniec 2014 roku za cenę 110 tys. zł. Środki ze spłaty powód przeznaczył na wcześniejszą częściową spłatę kredytu hipotecznego (28 tys. euro), co uczynił w dniu 6 marca 2015 roku, a więc na kilka dni przed wytoczeniem powództwa. Powód jest właścicielem samochodu marki P. (...) rocznik 2006. Powód używa samochód marki O. (...) w ramach zawartej w 2014r. umowy leasingu w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą. Rata leasingu wynosi 2400 zł miesięcznie i stanowi koszt działalności.

Powód posiada mieszkanie w G., jednak przebywa w nim tylko w czasie, gdy planuje spotkania z dziećmi mieszkającymi w G.. Mieszkanie w G. powód zakupił na kredyt zaciągnięty w euro. Na co dzień powód zamieszkuje wraz z partnerką i synem N. w Z.. Nieruchomość w Z. jest własnością partnerki powoda. W związku z powyższym powód ponosi koszty utrzymania dwóch nieruchomości i związane z nimi opłaty za czynsz, prąd, gaz i inne.

Powód posiada zobowiązanie w postaci kredytu hipotecznego. Rata kredytu wynosi 357,42 euro. Przewidywany termin spłaty kredytu przypada na kwiecień 2017 roku.

Powód choruje na łuszczycę.

Z zeznania podatkowego o wysokości osiągniętego dochodu za 2010 rok wynika, że powód osiągnął dochód w wysokości 199.218,24 zł. W roku 2011 była to kwota 233.935,05 zł, w 2012 roku 220.508,71 zł, zaś w 2013 roku 258.101,29 zł. Wysokość osiąganego dochodu wynika także z dokumentów księgowych przedłożonych przez powoda. Powód deklaruje przeciętny miesięczny dochód z działalności gospodarczej aktualnie na poziomie ok. 4.000 zł.

Powód kontaktuje się z małoletnim J. raz lub dwa razy w miesiącu. Na spotkania nie zabiera małoletniej V.. Powód sam wskazał, że jego kontakty z córką V. są sporadyczne. W bieżącym roku małoletni J. był u ojca 3 tygodnie w czasie wakacji.

(**Dowód** : - zeznania powoda B. G. – k. 220-221, 260

- zeznania przedstawicielki ustawowej pozwanych A. G. – k. 223

- postanowienie Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku w sprawie o podział majątku sygn. XIINs 790/11 z uzasadnieniem 521-522, 542-557 akt XIINs 790/11

- PIT-36 powoda B. G. – k. 11-29,

- PIT-37 powoda B. G. – k. 30-33,

- wypowiedzenie umowy o świadczenie usług – k. 34,

- wyliczenie zaliczki na podatek dochodowy – k. 35,

- zestawienie przychodów i kosztów za okres od lutego 2014 roku do stycznia 2015 roku – k. 36-60,

- umowa o pracę M. R. – k. 64,

- wydruk z systemu bankowości elektronicznej – k. 70,

- zaświadczenie lekarza – k. 71,

- informacja o dochodach oraz o pobranych zaliczkach na podatek dochodowy za 2009, 2010, 2011 i 2012 rok – k. 94-95, 97-98, 100-101, 104-105, 108-109

- PIT-11 – k. 111a-112,

- kartoteka wypłat pracownika- k. 96, 99, 102-103, 106-107, 110-111, 113-114,

- PIT-36L – k. 115-118,

- PIT-5L – k. 119-121,

- zestawienie transakcji dokonywanych w walucie Euro – k. 188-189

- zestawienie transakcji dokonywanych w okresie od maja 2014 roku do czerwca 2015 roku – k. 174-187, 190-192, 197-198;

- świadectwo pracy – k. 193

- umowa o świadczenie usług – k. 194-195

- wydruk potwierdzający posiadanie karty kredytowej – k. 169,

- umowa współpracy – k. 212-214;

- wyliczenie biura kadr i płac – k. 215-217)

Na mocy ugody z dnia 9 czerwca 2015 roku w sprawie o sygn. akt IV RC 194/15 z powództwa B. G. przeciwko D. G. obniżono alimenty orzeczone wyrokiem Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 10 grudnia 2009 roku w sprawie II C 305/09 na rzecz syna D. G. z kwoty 900 zł do kwoty 200 zł miesięcznie. Podstawą ugody było ustalenie, że D. G., choć studiuje, posiada także dochody z własnej pracy. W związku z powyższym zobowiązania alimentacyjne powoda zmniejszyły się z kwoty 2500 zł do 1800 zł miesięcznie na dwójkę dzieci.

(**Dowód** : akta sprawy IV RC 194/15 Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe w Gdańsku – ugoda k. 81)

A. G. ma 45 lat. Od 2003 roku prowadzi działalność gospodarczą w zakresie kredytów hipotecznych oraz pośrednictwa nieruchomości. Obecne dochody przedstawicielki ustawowej pozwanych z tej działalności wynoszą około 2200-2500 zł miesięcznie. Matka pozwanych podejmuje się także działalności w charakterze szkoleniowca. Z tytułu przeprowadzonych już szkoleń osiąga dodatkowe dochody.

Po podziale majątku pomiędzy A. G. i B. G., przedstawicielka ustawowa pozwanych otrzymała około 500 tys. zł, z czego kwotę 90 tys. zł obowiązana była zwrócić B. G.. Część uzyskanych środków, w granicach 170 tys. zł, A. G. przeznaczyła na spłatę kredytu mieszkaniowego. Matka pozwanych wykorzystuje pozostałe uzyskane środki na bieżące potrzeby życiowe.

Matka pozwanych posiada mieszkanie, które zakupiła na kredyt zaciągnięty we frankach szwajcarskich. Ponadto A. G. jest właścicielką samochodu marki C. (...) rocznik 2010.

A. G. oprócz dwójki małoletnich dzieci V. i J., ma na utrzymaniu także pełnoletniego już syna D. G., który uczy się na pierwszym roku studiów zaocznych. D. G. osiąga zarobki na poziomie 800 zł miesięcznie.

(**Dowód** : - zeznania przedstawicielki ustawowej pozwanych A. G. – k. 222

- zeznania powoda B. G. – k. 220-221, 260

- PIT/0 – 129-131, 159-162

- zeznania o wysokości osiągniętego dochodu – k. 132-134,

- PIT-37 – k. 135-137, 150-157

- informacja o wysokości dochodu z pozarolniczej działalności gospodarczej – k. 138-149,154-158,

- potwierdzenie wykonania przelewu – k. 234-237,

- historia rachunku – k. 238-241

- informacje dot. szkoleń pochodzące z internetu – k. 250-258)

Małoletnia V. G. ma 7 lat. Uczęszcza do pierwszej klasy Szkoły Podstawowej. Małoletnia cierpi na łuszczycę. V. uczęszcza na darmowe zajęcia plastyczne, a od września 2015 roku także na naukę tańca, której koszt wynosi 120 zł miesięcznie. A. G. zatrudnia opiekunkę dla małoletniej V., koszty z tym związane wynoszą około 400-500 zł miesięcznie.

Małoletni J. G. ma 14 lat. Uczęszcza do pierwszej klasy gimnazjum, do szkoły publicznej. Małoletni ma problemy z niektórymi przedmiotami, w związku z czym otrzymuje korepetycje. Koszt korepetycji to około 40-60 zł. J. trenuje piłkę nożną. Koszt treningów wynosi 70 zł miesięcznie. Konieczny jest także zakup stroju i dresu oraz butów piłkarskich.

(**Dowód** : - zeznania przedstawicielki ustawowej pozwanych A. G. – k. 222-223)

Powiatowy Urząd Pracy w G. pismem z dnia 21 września 2015 roku poinformował, że w ciągu ostatniego roku dysponował ofertami pracy dla osób w zawodzie specjalista ds. sprzedaży z wynagrodzeniem od 1680 zł do 2500 zł brutto miesięcznie.

(**Dowód**: - informacja z PUP w G. – k. 249)

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o materiał dowodowy zgromadzony w niniejszej sprawie. Wiarygodność dokumentów złożonych przez strony do akt nie była w toku procesu przez strony kwestionowana, nie budziła również wątpliwości Sądu. Sąd dał wiarę zeznaniom powoda B. G., a także zeznaniom matki pozwanych A. G. w zakresie w jakim zeznania te wzajemnie ze sobą korelowały i znajdowały potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym, zgromadzonym w toku postępowania. Sąd miał na uwadze, że zasadniczą kwestią sporną między stronami były aktualne możliwości zarobkowe powoda. W tym zakresie zeznania powoda Sąd ocenił jako jedynie częściowo wiarygodne, o czym będzie jeszcze mowa w dalszej części uzasadnienia.

Ustalenia w zakresie podstawy faktycznej ustalenia alimentów na rzecz małoletnich V. i J. G. w sprawie o rozwód Sąd oparł na dowodzie z akt tej sprawy sygn. II C 305/09.

Ponadto w przedmiocie obniżenia alimentów wobec najstarszego syna powoda, D. G. Sąd oparł się na materiale zgromadzonym w sprawie sygn. IV RC 194/15.

Sąd dopuścił także dowód z akt sprawy sygn. XII Ns 790/11 o podział majątku wspólnego A. G. i B. G., jako że ustalone w nim fakty były istotne z punktu widzenia niniejszego postępowania i potwierdziły wyjaśnienia stron w tym przedmiocie.

Ustalając stan faktyczny w sprawie Sąd miał także na względzie treść art. 6 k.c. i art. 232 k.p.c., z których wynika, że ciężar udowodnienia danego faktu spoczywa na osobie, która z tego faktu wywodzi skutki prawne.

W ocenie Sądu powództwo B. G. nie zasługiwało na uwzględnienie.

Rozważając merytoryczną zasadność żądania powoda, należy wskazać, że podstawą powództwa o obniżenie alimentów jest art. 138 k.r.o., który stanowi, że w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Przez zmianę stosunków należy rozumieć zmianę w zakresie usprawiedliwionych potrzeb osoby uprawnionej do alimentacji, bądź też zmianę w zakresie możliwości majątkowych i zarobkowych zobowiązanego do świadczeń alimentacyjnych, a więc co do przesłanek konkretyzujących zakres obowiązku alimentacyjnego wymienionych w art. 135 § 1 k.r.o. Nadto należy podkreślić, iż nie każda zmiana stosunków uzasadnia modyfikację świadczeń alimentacyjnych, ale jedynie zmiana istotna i o charakterze trwałym (vide: uchwała Sądu Najwyższego z dnia 16 grudnia 1987 r., III CZP 91/86). Jednocześnie należy mieć na uwadze treść art. 135 § k.r.o., który stanowi, że zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego.

Zmiany wysokości alimentów można zatem żądać wówczas, jeżeli do daty poprzedniego rozstrzygnięcia o alimentach nastąpiła istotna i trwała zmiana w zakresie możliwości majątkowych i zarobkowych osób zobowiązanych do alimentacji lub w zakresie usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego.

Alimenty na rzecz małoletnich J. i V. G. zostały ustalone w wyroku Sądu Okręgowego w Gdańsku orzekającym rozwód, w sprawie II C 305/09 w grudniu 2009 roku. W tym czasie małoletni J. miał 8 lat, uczył się w drugiej klasie szkoły podstawowej. Małoletnia V. ukończyła wówczas pierwszy rok życia. Sąd Okręgowy ustalił alimenty na rzecz małoletniego J. na kwotę 900 zł miesięcznie, natomiast na rzecz małoletniej V. na kwotę po 700 zł miesięcznie, łącznie 1600 zł na dwójkę dzieci.

Powód B. G. zażądał obniżenia alimentów do kwot odpowiednio 300 zł na rzecz małoletniego J. oraz 200 zł miesięcznie na rzecz małoletniej V., łącznie do kwoty 500 zł miesięcznie na dwójkę dzieci.

Równolegle powód wystąpił z powództwem przeciwko najstarszemu synowi D. G. o obniżenie alimentów lub o ustalenie wygaśnięcia obowiązku alimentacyjnego w sprawie IV RC 194/15. We wskazanej sprawie strony zawarły ugodę i alimenty zostały obniżone do kwoty do 200 zł miesięcznie.

W ocenie Sądu powództwo o obniżenie alimentów na rzecz małoletnich V. i J. G. nie jest uzasadnione. Powód nie udowodnił okoliczności, na których opierał roszczenie. Powód wskazywał, że od daty rozstrzygnięcia o alimentach w wyroku rozwodowym znacząco zmieniła się jego sytuacja materialna i możliwości zarobkowe. Powód wskazał, że nie jest już w stanie osiągać dochodów takich, jakie były podstawą ustalenia alimentów. W czasie ustalania alimentów w wyroku rozwodowym powód deklaruwał, że zarabia ok. 8 tys. zł brutto. Następnie jak wynika ze złożonych przez powoda dokumentów i zeznań w toku procesu, w latach 2010-2013, zarabiał on w graniach od 200 do 250 tys. zł rocznie. W okresie do listopada 2013 roku powód zarabiał około 10 tys. zł netto. Następnie w okresie między grudniem 2013 roku a kwietniem 2014 roku zarabiał 20 tys. zł. Obecnie zaś od sierpnia 2014 roku zarabia 4 tys. zł netto, są to dochody osiągane w ramach prowadzenia własnej działalności gospodarczej, przy czym działalność opiera się na współpracy z jednym zleceniodawcą, a wynagrodzenie powoda ma częściowo charakter prowizyjny. Powód zmienił branżę, dla obecnego zleceniodawcy pracuje stosunkowo krótko, można zatem spodziewać się, że z czasem jego dochody będą wzrastać. Sąd dokonując takiej oceny miał na uwadze m. in. dotychczasowe doświadczenie zawodowe pozwanego. O ile stwierdzić można, że dochody na poziomie 20 tys. zł powód osiągał przez krótki okres czasu, to jednak uprzednio osiągał zarobki w wysokości 8-10 tys. zł. W ocenie Sądu brak jest podstaw do stwierdzenia, że aktualnie możliwości zarobkowe powoda tak drastycznie się zmieniły, że jest on w stanie osiągnąć dochód jedynie na poziomie 4 tys. zł miesięcznie. Należy w tym miejscu ponownie podkreślić, że o wysokości alimentów decydują nie rzeczywiste dochody, a możliwości zarobkowe i majątkowe stron.

Sąd wziął pod uwagę, że pomiędzy powodem B. G. a matką pozwanych A. G. po rozwodzie doszło do podziału majątku wspólnego postanowieniem Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe w Gdańsku w sprawie sygn. XII Ns 790/11. W wyniku powyższego powód otrzymał majątek o wartości ok. 200 tys. zł, było to bowiem mieszkanie o wartości 110 tys. zł, które powód sprzedał oraz spłata dokonana na rzecz powoda przez matkę małoletnich w kwocie przekraczającej 90 tys. zł. Powód wykazał, że część uzyskanych środków przeznaczył na spłatę kredytu hipotecznego, co należy również traktować jako poprawę jego sytuacji majątkowej. Z drugiej strony powód, jako osoba zobowiązana do alimentów, winien podejmować decyzje dotyczące swojej sytuacji majątkowej z uwzględnieniem ciężącego na nim obowiązku alimentacyjnego. Jeżeli powód wiedział, że może mieć problemy z płaceniem alimentów w ustalonej wysokości, powinien rozważyć celowość spłaty kredytu i celowość pozostawienia sobie oszczędności umożliwiających powodowi zadośćuczynienie obowiązkowi alimentacyjnemu. Uwaga ta jest tym bardziej zasadna, że powód nie dokonał spłaty kredytu w całości, a jedynie częściowo i że uczynił to niemal w tym samym czasie, co wytoczenie niniejszego powództwa. Powód zatem podejmując decyzję dotyczącą przeznaczenia środków z podziału majątku wspólnego planował obniżenie alimentów należnych pozwanym. Taka postawa powoda nie zasługuje na akceptację Sądu.

Sąd zauważa także, że małoletni pozwani nie mogą ponosić konsekwencji nie do końca racjonalnych działań powoda związanych ze zmianą zatrudnienia. Powód zrezygnował bowiem ze stosunku pracy, gdzie osiągał dochód w granicach 10 tys. zł miesięcznie, na rzecz działalności gospodarczej, która okazała się być krótkotrwała i doprowadziła powoda do konieczności poszukiwania kolejnego zatrudnienia. Powód nie wykazał, by firma, w której przez kilka lat pracował, rzeczywiście była w złej kondycji finansowej i by miało dojść w niej do redukcji zatrudnienia czy do ogłoszenia upadłości. Należy mieć na uwadze, że w przypadku rozwiązania umowy o pracę z winy pracodawcy, w tym także w przypadku ograniczenia zatrudnienia, pracownikowi należą się świadczenia przewidziane w Kodeksie pracy i w ustawie o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunku pracy z przyczyn niedotyczących pracowników (tzw. ustawa o zwolnieniach grupowych). Powód nie wykazał zatem, że jego decyzja o rezygnacji z umowy o pracę była uzasadniona. Tym samym – w ocenie Sądu – powód nie wykazał, by obniżeniu uległy jego możliwości zarobkowe. Przez możliwości zarobkowe bowiem należy rozumieć dochody, jakie strona może uzyskać przy dochowaniu należytej staranności, wykorzystując swoje kwalifikacje zawodowe.

Sąd miał także na uwadze, że powód nie uczestniczy w procesie wychowania małoletnich, jego kontakty z synem są rzadkie, a z córką sporadyczne. To A. G. zatem po części realizuje swój obowiązek alimentacyjny poprzez osobiste starania o utrzymanie i wychowanie małoletnich, stosownie do art. 135 § 2 k.r.o. Okoliczność ta musi być uwzględniona przy ustalaniu zakresu obowiązku alimentacyjnego powoda.

Oceniając sytuację majątkową i zarobkową matki pozwanych A. G. Sąd uznał, że jest ona dobra, o czym świadczy sposób podziału majątku wspólnego, a także osiągnięte dochody z działalności gospodarczej oraz ujawnionej przez powoda działalności szkoleniowej. Doświadczenie życiowe wskazuje, że szkolenia prowadzone i organizowane przez matkę pozwanych muszą przynosić dochody, nie jest to jednak działalność charytatywna.

Nie może także budzić wątpliwości, że od przełomu roku 2009/2010 potrzeby małoletnich pozwanych uległy zwiększeniu. J. G. jest obecnie nastolatkiem, uczniem gimnazjum, okresowo pobiera korepetycje, ponoszone są także wydatki związane z uprawianiem przez niego piłki nożnej. Małoletnia V. G. rozpoczęła już naukę w szkole podstawowej, zatem koszty jej utrzymania są wyższe, niż dziecka rocznego. Zatem aktualny zakres usprawiedliwionych potrzeb pozwanych nie może być podstawą obniżenia alimentów.

Reasumując, w ocenie Sądu nie ma podstaw do tego, aby wysuwać wnioski, że możliwości zarobkowe powoda od momentu orzekania przez Sąd Okręgowy o rozwodzie obniżyły się do tego stopnia, że nie jest on w stanie łożyć alimentów na rzecz małoletnich J. i V. G. w dotychczasowej wysokości i aby uzasadnione było obniżenie alimentów o tak znaczną kwotę, jakiej powód się domagał. Sąd miał ponadto na uwadze obniżenie alimentów na rzecz najstarszego syna.

W świetle powyższego zebrany w sprawie materiał dowodowy nie uzasadnia uwzględnienia pozwu, gdyż powód nie wykazał, by spełnione były podnoszone w pozwie przesłanki obniżenia alimentów.

Mając powyższe na uwadze, Sąd na podstawie art. 138 k.r.o. a contrario w zw. z art. 135 § 1 k.r.o. a contrario oddalił powództwo.

Sąd obciążył powoda kosztami sądowymi w postaci opłaty od pozwu w wysokości 660 zł, stosownie do wyrażonej w art. 98 § 1 k.p.c. zasady odpowiedzialności za wynik procesu.

na oryginale właściwy podpis